

disse os ikke at staa i nogen Forbindelse med eller at være en naturlig Følge af de forudgaaende Regler i §§ 5 og 6, saasom Lyendet er tilstræffelig sikret ved den nu brugelige Paategning af Husbonden alene, og Trediemand ikke kan gjøre noget Indgreb i dets Ret, eller det ialtsald ikke gjennem en sælles Tilførsel opnaar større Sikkerhed mod et saadant end ved Husbondens ensidige Paategning.

3. Naar man af Hensyn til Vanffeligheden for en Husbonde ved at tilveiebringe Bevis for, at Trediemand har været vidende om, at Lyendet ikke var lovlig stilt fra sin forrige Tjeneste, ikke vil lade det bero ved Lovforslagets § 5, men adoptere det nye Slags Paategninger, uagtet de i Reglen ikke ville hindre det bundne Lyende i at faae andet Arbeide uden Ansvar for Arbeids-giøren, og uagtet Paategningerne ikke efter Lovforslagets § 7 — og tilbøds heller ikke efter Vædringsforslagene Nr. 8 — kunne fremtvinges, maa Udvalget anerkjende Nødvendigheden af, at der træffes en Ordning, hvorved der aabnes Lyendet Udgang til at have de Virkninger til Skade for det, som Paategningen vil kunne medføre, naar Lyendeforholdet ikke træder i Virksomhed eller det ophører inden Udløbet af den i Paategningen angivne Tid, uden at Saadant dog er begrundet i, at Lyendet uberettiget negter at tiltræde Tjenesten eller uden lovlig Grund forlade den, da ellers Husbonden ved ubespjiet Vægning ved at annullere Paategningen kan hindre Lyendet i at faae Tjeneste i kortere eller længere Tid, nemlig saa længe indtil det ved Dom faar ham tilpligtet til at give ny Paategning eller Lyendekontrakt hevet. Den i saa Henseende forøndne Ordning burde formentlig træffes saaledes, at paa den ene Side Lyendet ikke faar Udgang til det Offentliges Mellemkomst til at have Paategningens Virkning, naar det uden al lovlig Grund bryder en indgaaet Lyendekontrakt, og at paa den anden Side Husbonden ikke alene bliver i det Mindste erstatningspligtig, naar han — hvad iøvrigt ikke let vil hændes — ganske uberettiget negter Paategning om Lyendeforholdets Ophævelse, f. Ex. naar det er hævet ved Overenskomst eller han selv har bortviist Lyendet, men ogsaa paadrager sig Ansvar, naar han i Tilfælde, hvor der er skjellig Grund for Lyendet til efter Lovgivningens Regler at anse sig bespjet til at undlade at tiltræde Tjenesten eller til at forlade den inden Tjenestetidens Udløb, vægrer sig ved, med Lovforslagets Udtryk, at ophæve Paategningen, og det derefter befindes, at Lyendets Opsættelse var den rette. Allerede efter denne vor Anskuelse om, hvilke Fordringer der bør stilles til den Ordning, som er et nødvendigt Komplement til Lovforslagets § 6, maa vi finde Bestemmelserne i dets § 8, 2det Stykke, mindre tilfredsstillende, thi efter disse kan Lyendet ubetun-

get fordre, at vedkommende Politimyndighed skal „ophæve“ dets Medkontrahents Paategning, selv naar det uden nogensomhelst lovlig Grund ensidig vil hæve Lyendeforholdet. Men Udvalget kan derhos ikke miskjende Betydningen af en Del af de under Sagens tidligere Behandling mod hine Bestemmelser fremspørte Indvendinger. Det har imidlertid ikke set sig i Stand til at finde nogen anden Ordning, mod hvilken der ikke kunde reises, i alt Fald tilnærmelsesvis, lige saa stærke Anker, og navnlig har det staaet os klart, at man vel ved simpelthen at henvisse Lyendet til at søge Husbonden kunde påaregne, at det gennem en Bestemmelse om lovbestemt Ansvar for Husbonden for ubespjiet Vægning kunde opnaa fuld Erstatning for Næringsstab, men at det vilde være usforvarligt at anlægge en Lovbestemmelse saaledes, at Lyendet, især det kvindelige, vilde, naar der opstaar Strid om Paategningens Ophævelse, som oftest maatte gaa ledigt i en Mellemtid, der kunde være Maaneder. Udvalget maa derfor indskrænke sig til at anbefale saadanne Vædringer, der synes egnede til at fjerne de væsentligste Indvendinger mod Forskrifterne i § 8, 2det Stykke (Vædringsforslagene Nr. 10 og 11). Naar det for det Første unegtelig stiller sig som en Abnormitet at paalægge Politimyndigheden at annullere en Paategning, som den, naar Studsmaalsbogen er i Husbondens Besiddelse og negtes udleveret eller muligens ikke af Lyendet er fordrat udleveret, ikke faar at se, og om hvis Indhold den kun erholder Kundskab ved Referat af det Lyende, der begjærer Annulleringen, da vil man formentlig kunne berolige sig ved, at det, naar Lovforslaget bliver til Lov, sandsynligvis i større Almindelighed, end det muligens nu er Tilfældet, vil blive Reglen, at Lyendet, som det jo er dets Ret, beholder Studsmaalsbogen i sit Berge, da Husbonden, hvor det nye Slags Paategninger vil blive brugt, til sin Sikkerhed faar den bekræftede Afskrift. Naar det endvidere er gjort gjældende, at der efter de herommeldte Regler vil af samme Retstrætte reise sig tvende Sager, den ene, den offentlige Politisag, som skal anlægges, naar Paategningen er ophævet af Politimyndigheden, og den anden, den private eller offentlige Politisag, som Husbonden reiser eller forlanger foretaget henholdsvis til at gjøre særligt Ansvar gjældende mod Lyendet i Følge Loven af 10de Mai 1854 og i Henhold til Lovforslagets § 9, da ser Udvalget ikke hert nogen Uregelmæssighed, saasom der ikke i begge Sager foreligger det samme Omne til Paadømmelse, da der under den offentlige Politisag efter § 8, 2det Stykke, spørges, om Lyendet har haft nogen Grund til at anse sig berettiget til at forlade Tjenesten eller til at undlade at tiltræde den, men i den anden, private eller offentlige, Politisag, spørges, om Lyendet efter Lovgivningens Bestemmelser har været berettiget dertil, og der er saaledes intet Besynder-